

HET SCHWETSKAMMEZAOL

Oprechte Remunjse Schmookers=Vastelaovesgezet

Verschient eeder jaor op Vastelaoves-Zondaag.

OPLAAG ZOO VEUL ES VEER WILLE.

Abonnés kinne veer neet drop naohaaje, det gif os te veul kopbraikerie.

Verantwoerdelijke redacteurs: Nachsuule en Schtraotverkes.
Kantoor: RATTETOREN N° 13, zevende verdeping.
DRAODLOOS TELEFOONNUMMER 1111.

ADVERTENTIES en ANNONZE koste vief cent per regel.
Groote letters enz. waire mit kubieke kilometer beraikend.

Inkele Nommers à ZES CENT te verkriege bie: JEAN VAN DUIJNEN-HOGERVORST, Neerschraot; CHR. GIJSSEN, Munsterplein en LEO REIJNERS, Brökschraot.

Dit nummer beschteit oet 2 blaajer.

Aope Breef van Prins Carnaval.

(Goodgekeurd door de Kommandatur.)

Allerleefste Raregekke.

Toet miene groote schpiet mot ich uch mitdeile det ich dit jaor neet in eur Veste moog hoesaaie mit de Vastelaovesdaag, om de doodinvoudige raije, det de Hollandsche grenswacht-soldaote mich neet door wille laote, omdat miene pas neet in orde is en det et minstens nog ein jaor zal doere veur det ich eine nuuje zol kinne aanvraoge.

Treust uch beste raregekke, moelmakers en raadschlaigers mit de gedachte, det es de op et ougenblik plaats hubbende schlaigerie oetgeschlaage is, veer et volgend jaor es ich bie uch kom, veer ins dubbel lol zolle maake en de schaai zolle inhaole.

Toet later,

PRINS CARNEVAL.

Geachte Laizers en Laizeresse.

Wie waal de tieje op et ougenblik gedrök zeen en de Europeesche volkere zich aan den Yzer, de Weichsel, de Maas, de Marne, de Aisne trachte te verneetige en op te ruume, hobbé veer beschlaote om eur gedachte van het verschrikkelijk oorlogsgedoens ins efkes aaf te leije door dit jaor mit Vastelaovond, wat eigelik geine Vastelaovend is, tog oos Schwetskammezaol te doen verschiene. De tieje zeen al serjeus genog, laot os daorom ein paar warkes wieje aan humor en lage angers waire veer te ernstig en det kos gein gooi gevölge veur as hobbé.

Laot os haope, det veer zelf oet het verschrikkelijk gedrang mooge blieve en det oos lendje onger de Hoogwies Regeering van oos leefste Keuningin van oorlogsramp moog geschaard blieve. Neettemin schtaon op het ougenblik ruum drie maal hongerd doe�end braaf kairels gered om — es de nood aan de man kwaam — os dierbaar Hollandj toet de leste dröppel blood te verdedige. Veer bringe "Hulde" aan oos leger, det zien plicht — zien zwaar en duur plicht zoo schoon mit gedold en iever vervult. "Hulde" aan oos braaf Keuningin, die Heur jonges op geregeld tieje troew kump bezeuke en heur mood inschprikt en enver heur waal en wee waakt wie ein moeder euver heur kienjer.

Laot os haope, det heel gauw ein inj moog komme aan dees ernstige tieje en det binne korten tied veur altied "Vrede" moog geschlaote waire en veer zoon rampe nooit meer mooge belaive.

Geachte Laizers en Laizeresse, veer haope, det oos Schwetskammezaol uch hetzelfde genot zal gaive es anger jaore en uch ins ferm doorein duit schöddele van het lache. Det is de oprechte wunsch van

De Nachsuule en Schtraotverkes.

Zoo is dan alweer ein jaor veurbie gegaon, en waat veur ein jaor? Het begos en zoo schoon, het wairde al schoonder en schoonder, veer kreege eine prachtige lange zomer, vol zonneschenien en laive, dai zomer aivel in schtroume van blood, en dien in verneeling op grote school.

"Hêh, beste Verke en leefste Uulke," heur ich uch al oetroope, "waat begin geer

akelig, schei toch oet, gaot neet zoo door want veer hubbe al genog euver blood en elenj gelaize, dao is toch werechtig et Schwetskammezaol neet veur, om zoon vreeselkhede nog ins op te raochele."

Geliek höbt geer geachte laizers van het Schwetskammezaol, en daorom wille veer ouch neet verder euver het oorlogsongewerp, woovan gans Europa het liejend veurwerp is gewaore oetwieje.

Hè, wat geit mich det dao op ins schoolmeistersechtig aaf, neet? Toch mot ich zoo in het veurbie gaon een waord wieje van Hulde aan de flinke dapper jonges, die van weers kantje veur et heil van heur vaderlandj opkomme en et mit heldenmood verdedige; ein waord van mitlieje aan de erm vrouwe, kienjer en elders, die heur dierbare door het maordend lood zooge valle; aan de erm gewondje en veural aan de veur heur heel laive verminde erm kairels, die mit gebrooke en aafgeschoate ledemaote oet de schtred trök kwaame. Dao! noe verval ich al weer in akelighed, enfin laot os haope det gauw ein inj moog komme aan die verschrikkelijke worsteling, die gans Europa getroffe hait.

Auch hie maakte me zich gereid, auch oos Nederlandj reep zien soldaote onger de waopas, auch veer moste os Neutraliteit handjhave, die gelökkig toet nog toe neet is geschönje en veer weete heel good, veer zeen der van euvertuugd, det veer de tolk zeen van al oos laizers es veer auch ein waord van Hulde bringe aan oos braaf flinke jonges van Landj- en Zeemacht, die in de garnizoene, op de grenze, in de forte, in de zeegater en op de kuste, daag en nacht mit iever en plichtsbetrachting waake veur het heil van oos Vaderlandj, wat nog altied fier moog zeen op ziene zinschpreuk: "Klein mer dapper".

Laot os veural neet vergalte ein drierwerf Hoog te bringe en Lang zal ze laive te zinga op oos leefste Landvorstinne, op oos geerbiedigde Keuningin, oos Wilhelminenke. Zie, die in dees meijerike daag vol zorg en mit moed het roor van oos landj mit vaste handj wêt te regeere. Zeet Heur schtaon mit eine vaste blik in het zeil van oos "Scheep van Schtaot," bewust van heur taak: de schpreuk van de Oranjes getroew: "Ich zal handjhave."

Ein paar maal hadde veer de eer Heur Hoog bezeuk in oos Veste te mooge ontvange. Zie, waakend euver het waal en wee van Heur kienjer, van heur soldaote, die troew heur plicht vervulle met eerbied nao Heur op zeen, waal wetende op et eerste bevel, heur blood, heur laive, es de nood aan de man kumpt, te motte opoffere veur Vorstin en Vaderlandj. Die bezeuke van oos Keuningin hobbé eine nog schterke bandj geschmeejd tussche Heur en Heur ongerdaane.

En noe oozlokaale toeschandj. Waat waare het daag van schpanning en onröst in oos good schtedje, wie veer het gedonder van de kanonne van de forte van Luuk duudelik toet hie koste heure. Wie veurbiedig gedrooge zich de bôrgerie en de militaire onger het wies beschutte van ooz Burgemeester en Garnizoenscommandant. In het begin deeje zich waal ein paar incidentjes veur zoo es den eieroorlog, b.v. dai op tied door oos autoriteite mit beleid wairde ongerdrökt.

Al bezorgde det aan eemes ein paar be-nauwde ougenblikke, maar om door een liefwacht van dapper landsverdedigers nao hoes gebracht te waire is toch auch waal gerd, neet?

Waal motte veer bekinne det veer Verkes en Uule os doks kolossaal hubbe motte ergere det alles wat aitbaar jao zelfs wat neet aitbaar is, de grenze euver wairde geschleipt en veer noe alles hetzelfde wat auch, zoo paiperduur motte betaale. Veul is hie euver geschreeve en gevreeve en mit recht, toch holp et nieks.

Maar de Uule en Verkes, die zich nog al

gauw kinne treuste es et toch neet angers is zonge mer pront es Otto Reuter (neet dai tillegramme miens mer eine angere) "Halt's Schmaul, und sing die Wacht am Rhein".

Auch kan ich neet naolaote ein hertelik waord van "Hulde" te bringe aan oos vluchtinge-comité, det mit miensleevende iever en toewiejing zien zjwaar taak vervult.

Aan eederein kumpt ein waord van dank toe, dai draan biegedraage hait de erm oet heur vaderlandj verdreeve miense hulp en bescherming te verleene.

Noe euver de vastelaovend. Veer looze in de blaajer, det in Breda, in Den Bosch en in Mestreech, plaatse, waooug flot vastelaovend wairde gevied, dit jaor de vastelaovend hie heel en dao gedeeltelik wairde verbaoje. Jöh zeet, toen dachte veer auch al vaort: "Salut miene mairelink, dao kumpt hie dit jaor oug nieks van. Noe jao, veer gaive waal toe, det de tieje neet rooskleurig zeen en det de luuj heur geldj baiter kinne gebrooke es et oet te gaive veur te feeste en plezeer te maake, maar daoveur motte veer noe neet daâlik heelemaol kniesoor gaon waire, want dan lüp et daâlik mis. Det me zich vaort bie pak en zak neerzit en mer begin te sumpe.

En daorom, om de mood drin te haiae en eur zinne te verzitte, noome veer redacteurs Nachsuule en Schtraotverkes, gebreurs en neet gebreurs, familie en gein familie ongeren, maar toch alle henj die veer neet op een boek samevaaiend, de potlood en de pen (neet in de euver de boek same gevaaide henj) om oos Schwetskammezaol weer in ein te schroeve en uch door gezond "Humor" de neerkies weer ins op te schöddele in deze tied van ernst en schpanning.

Leefste laizeresse en beste laizers, hie mit naime veer aafscheid van uch, en winse uch allemaal zoo veul es meugelik is eine plezeerige vastelaovend toe.

Oet aller naam:
De Opperhoofdredacteur,
HET SCHTRAOTVERKE.

Afgeleesterd door den Uul.

Koob. Driek waas te löps, wao hair mit dai groote brief?

Driek. Nao het Schtadhoes jong, ich gaon soliciete veur klerk aan et gaasfabriek.

Koob. Doe bus toch gek, doe mit zoon geleerdheid en mit dien diploma van bookhaaien, geis toe soliciete veur det baantje, zit et nich neet goed meer hie baave.

Driek. Wie zoo dan, woover zal ich det neet doon?

Koob. Dan koste dich aive good op gaive veur maiter controleur-geldjophoolder dan kriegste nog veur te beginne twee en zeventig gulje in het jaor meer en alle twee jaor opschlaag.

Driek. Jao mer doe vergits det ich toch miene schtandj mot opphaaien en doe wets....

Koob. Nao mot ich lache, wols doe van det schijntje tractement den heer oet hange in deezee duuren tied, ich zékh dich hiet is baar schanj, me mot taigewaardig de geleerdheid hobbé van eine professer om op schtuk van zaake dich dan aan het hongerlieje te gewinne.

Driek. Jao noe ich et good beschouw, geliek hobbste. "Rats", déh, dao geit miene brief.

Koob. Es the noe veur det zelfde salaris een vrouwelikke beampte vrooge, det kos ter nog bie door, maar noe.....

Driek. Det moog jao neet, die motte zich mer toe likege op aite kaoke, haoze schotoppe, en hemde en ongerbokse flikke zoo es in de raod is oetgemaakte en dao gaon ig volkome mit accaord.

Koob. Jao, jong, ich ouch, want taigewaardig die jong maidjes, waat kinne die, gét kwékkelse langs de schtraote in eine schtrompelrok woze bekans de bein in braike es ze schtuipke

op of aaf motte; zich kleije wie de vastelaovesgekke, mit rök van twee, drie verdepinge, schoon mit hakke onger es of ze op schtelle loupe, en auch al mit gevao om den hals te braike. En de bluskes die ze draage, veural in de zoomer, dao zolle veer mer neet euver oetwieje, dao zeen der soms bie, woo een tingel tangel zangeres een rooi kleur van zol kriege, mer van aitekaoke, haoze schotoppe en allemaal det gedoons, hobbé ze neet et minste benul van. Mer apprepol, om op dien solicitatie trök te komme, ich weit det toevalig van het heure zekge, det ze aan het gaas eine klerk en eine maitercontroleur van doon hobbé. Ich lais angers altied mit aandag de gezette nao mer hobbé daa nieks van drin gevonne.

Driek. Waat noe, nai jong es doe mit aandag de gezette los dan hads teoug oet de ver slaghe van de raodsitzing motte gemerk hobbé, det de schtad nog mer allein in het Advertentiebladje adverteerd.

Koob. Zoo, en woorom det, det wairde toch zoo veul neet gelaize, mich tank det op die meene veul te weinig publiciteit weurd gegave door allein in det blaidje te adverteere, meinste och neet?

Driek. Jao Koob, ich bun van het zelfde geveue es tich. Mer in de raod wairde auch gezag det me kwaodschrakers en schandblaidjes het beste kos schtraove door ze aan de cente te komme.

Koob. Det keur ich aaf, det gezekde is mich get te kras, det had dain heer gerost mooge zwiege.

Driek. Jao det is waal zoo, mer zais doe och neet doks ins get, es te opgewone bös of es te in het vuur van een geschreven bös.

Koob. Jao, jao, des och waal weer waor.

Driek. Zekg hobbste det auch les gelaize in de "Roskamp" daa duit zich eemes of det eenige van oos vroede heere een oetveuring hadde bezoch van ein wie ze det heeleve te numme ein "Zoo genaamde neutraal vereeniging". Dao wairde alweer kwaad in gezeen.

Koob. Kwaad, waat veur kwaad zol dao in schtakje?

Driek. Jong, jong, doe kieks neet verder es dien naas lank is. Propagandamakerie zoog me daa in.

Koob. Doe bös toch gek. Jong det is ver gezocht mer doe wets, zoo es de waard is vertrouwt der zien gaste. Het beste is det die heere die zich det aan konne trekke in et vervolg mer neet meer nao ein kemedie of concair toe gaon, want doe wets heel good det der altied luuj zein, die naigel op leeg water zeuke. En waat dai "Roskamp" aangeit, dai mos zich mer ins ers self in ziene eige "kamp" rosse, dan had dai genog te doon, tank dich auch neet?

Driek. Jao, och wat zal ich dich zekge, schtakje en ruzing maake, zich ongeren schtakjes gaive is noe einmaol de miense aangebaore en of noe de windj oet de rechtsche of oet de linksche hook wjet, des allemaal egaal eine neutrale windj beschteit noe einmaol neet, zoo es meer bewaird weurd, en dan zal et waal waor zein, want de luuj die det bewaire, zein oug nog lang gein aizels, det gelief mer gerost.

Koob. Zekg hobbste gezien waat ze det zaakje fijn opgeknap hobbé aan den euverwaig op de Kapelderwaig, heel get angers waor, det iezere hekske es die grote schmearige peul, die daa angers schtonge.

Driek. Jao det zuut noe heel angers droet det mot ich bekinne, det is good euverlag van de schtad, om det van het schpaor gedaon te hobbé gekreege.

Koob. Det schtad?, nai menke, noe bös te de plank mis, die eer kump op et ougeblik neemes angers toe es "Roermonds Belang", die hobbé det van het schpaor zeen te verkrige en det hekske en det plantzuun waat op de Kapelderwaig om het Heilige Huuske is aangebracht, is oug het werk van Roermonds Belang, en daoveur kumpt heur ein Eeresaluut toe.

Driek. Zoo, zoo, noe Koob dan schloet ich mich bie dich aan, maar het waal ouch onger os gezach en geschweege eigelik hoog tied det die weer ins teikene van laive begoste te gaive, want daa hait me lang nieks meer van geheurd.

Koob. Wetste woo Roermonds Belang noe ins veur mos gaon wirke, meschien kreege die heere det oug waal gedaon van het Schpaor.

Driek. Waat dan?

Koob. Ein euverbrökking veur voottangers aan de veelde, euver dain euverwaig, want des treurig wie lang det de miense daa soms motte wachte.

Driek. Jao des zeker treurig, kienjer komme doks te laat in de school, miense die om twelf oere toevalig ve

Driek. Det zaiste good, maar oozen tram wie zit det daa mit, dai had toch mit nuuj jaor al motte rieje wie ich mein?

Koob. Den oorlog Driekes, den oorlog. Wie ich heur mooge de lokomotieve neet de grens euver, van waige het koper waat draan zit.

Driek. Auch ein schoon historie mit dain tram, det geit allemaol aive slot, een schleik is ter nog eine exprestrein bieb. En waat de lokomotieve aangiet, zie koste gemekkelik det klein rammelkeske der veur schpanne, dai heurt me wiet genog aankomme en beschteit ter oug neet zoo gauw gevraor det ze eemes euverrie zolle.

Koob. Doe schtiks werechtig euveral den draak mit Driek. Maar zekg ins, wasd daa neet een goed baantje veur dich bie es de dich beveurbeeld ins directeur maakde, det is toch heel get angers es schriever bie het gaas.

Driek. Konste begriepie, dai hobbé ze waal weer eine angere leeve jong veur, det mot natuurlik in de eerste plaats weer eine vraimde zeen, doe wets noch waal eine Heilige weurd in zien eige landj neet geererd.

Koob. Jao, en daa loupe hie toch genog Remunjse jonges rondj die gair zon baantje hadde en die auch de capaciteit daoveur hubbe.

Driek. Ofste det al zais, daa is al zoo döks op det zelfde aambeeld gehamerd, maar wat holp et. De heere die daa de baas aan schpeeple doorn toch waat ze wille.

Koob. Jao, jao, jong det is noe eenmaal eine toeschandj dai neet te verangere is, het baas schpeeple zit in een zeker saort miense. Maar kom, het waird mieneen tied jong, ich mot gaon, haai dich, toet later.

Driek. Daag Koob het beste heur, toet veer os weer ins treffe. Salut.

In oorlogstied.

(Historisch.)

Het waas op eine schoone Zondaag-mid-daag in de maondj Augustus, dus in het begin van de bleudige oorlog tössche Duitschlandj, Ruslandj, Belge, Ingelandj, Frankriek, Turkije, Oostenriek, Montenegro, Japan en ich weet neet waim nog meer, det eine luitenant bie eine eerzaame winkleer hie in de schtad ein paar inkuip had gedaan en begriepelikker wies mit de wederhelft van oze vrundj, die hem in de winkel te waard schtong, auch geschprake had euver de verschrikkinge van den oorlog dai waas losgebarste.

Ja, dai offeere bewairde det de „Pruuse“ al aan de Hollandsche grens schtong.

Eederein wet nog good in wat vaart schpanning veur Limburgers verkeerde, want oos likking tussche de Pruusesche en Belge grens maakde oos positie duuvels kretiek.

Zoo kwaam het, det dai bewusten avond toen oze vrundj om ein oer of half twelf, nao mit zien „kornhuite“ zie Zondaags-aoves - glaiske - beer, auch alweer tengvolge van den oorlog en de opgewone geschprekken, get dökker vol, laig en weer vol waar gewais, es geweunlik het geval waas.

Enfin ich zekg hai kwaam thoes en vindt zien dierbaar wederhelft nog wakende in de grötste onröst, die hem op ein nette meneer aan het verstandj begos te bringe, det 't toch neet opging, heur in dai bernarde tied zoo lang mit kiendj en krej allein te laote, daa eeder ougenblik de Pruuse bie Elmpt euer de grens Holland koste binne valle, want eine luitenant (en die luuj motte het toch good weete) had et heur daizelfde daag nog veur waor verteld.

In het kort zie had de grötste angst oest-gestange en waas neet eeder geröst veur det heure echtgenoot in den duustere nao onger krabbelde en zich had gewaopend taige eine onverheuidsche euerval.

Wie oozie vrundj's morges wakker wairde, rösde in ziene erm neet zien vrouw, maar... ein karabien mit veertig scherpe patroone.

Ein nachtelijke Euverrompeling.

(Episode oet den oorlogstied.)

In een zeker dörpke neet heel wiet van hie, Zoot op Nuujaorsaovend een nette kompenie, Die zich ongerhoole bie een lekker pötje beer Mit kruutse, toepe, schmouse en allerlei plezere. De dörpelinge waare vreuger, aan geine tied verbonje

En hadde van politieoer, nog nooit nieks ongervonje. Me plekde schteds gezellig in de herberge toejoer Soms ganse nachte door, toet aan het morgoeoer

Maar zeet, daa kwaam de oorlog en dai bracht anger tieje

En de gezelligheid van 't dörpke mos auch dronger lieje.

De hoog autoriteite beschloote kort en good, Om teen oere nao bed toe; het landj det waas in nood.

Jong, det waas veur die plekkers eine kolosale toer, Zoo vreug nao bed te motte, det waas toch gaar gein oer.

Zie zoote zoo gezellig zich aan't beerk te begaaien Zoo det beschlaote woord ins flink hem drop te haaie.

Maar op de „Heilige Hermandad“ van 't dörp woord neet geraikend,

De „Schöp“ duit ziene deenst model en auch oetschtaikend,

En dai auch die bewuste nacht, mit ziene adjedant

Heel gauw hadde in de gater, det der get waas aan der handj. „Kiek,“ zag de „Schöp“, „verduld nog toe! collega ich beschpear Nog leeg, en ich heur schiptakel, in 't café van Driek van Jeur.“ Nao binne es de kippe, oos agente ein, twee, driel! En schnapde nao verbaanje oer de ganse kompenie Eninde naam der wet, wairde daa mit groot kabala Van al de plekkers ein veur ein gemaakt proces verbaal. En veur beleid en mood, in hoogst gschpanne dage, Wairde de „Schöp“ en de angere baoi, toen daalik verugdrage. En veur heur flink gedrag, toen die bewuste nacht getoond, Mit de hoogste klas der orde van het iezere Kruts beloond.

SCHPEURNAAS.

Dao waar ins.

Dao waar ins 'n Uul en ei Verke, Die schpeele soms duchtig de baas. Die waare zoo vreg es de schtraotendrek, Die hoole mit alles en eeder de gek, Det 't soms te schandalig waas.

Dao waar ins 'n Uul en ei Verke, Die schreeve schteds in ein gezet, Die schreeve en vreeve waat waarheid waas, En pakde dan Jan en dan Piet bie de naas. Jong waat brutal men waare det.

Dao waar einen Uul en ei Verke, Die hadde het zaakje verbruut, Die preeze de Two-step en Tango, och heer, Toch ware het mer laige en angers nieks meer. Die waire daa naigel geschneijd.

Dao waar eine Uul en ei Verke, Die moeste en zolle eweg, Eers in de gezet wairde zie gebrandjmarkt En later nog ins mit 'n „Roskamp“ bewerket En noch zeet ze nog aive vreg.

Nog is ter 'n Uul en ei Verke, Die haiae nog schtandj es 'n paol, Zie drieve nog altied mit alles de schpot, Zie zeent nooit verlaige, schtaon nooit es Piet Schnot. Het vreg zeet det schient heur ein kwaol.

Nog is ter 'n Uul en ei Verke, Nog laive ze löstig en vrie. Dao loupe meer Uule en Verkes hie rondj, Mit oug eine heel grote schtraotvregte mondj, En oug nog geveerlik der bie.

Euver ein nuuj verbondj

Uul. Waal Verke, waat toch dich van die vaig?

Verke. Vaige? van welke vaig?

Uul. Die vaig die ze os verleeje jaor hobbé ge-gave euver oos „Schwetskammezaol“.

Verke. Och meins toe det, belachelik, ich hobb an dai heele schaile wauwel neet meer gedach. Ich dink maar altied, doot wie et good is en kiek neet achter dich om.

Uul. Ich aivel zoo veuls te meer, ich hobb nao het laize van det ingezonde schtök ein nach gehad, aoh bah, verschrikkelik, ich schoever mich nog es ich draan dink.

Verke. Doe erme hals, wie zoo dan?

Uul. Loester, nai die nach vergaet ich ze laive daag neet. Ich druimde die nach verschrikkelik, ich wairde geplaag door ein akelikke nachmerrie, ich zoog dich erm Verke mit aafgeschneide hals, zwummende in die blood onger aan de voet van oze „Ratte-toore“ likge. Ich loerde nao onger toe, oet een aad scheetgaat, en wol dai schlechte maordenee pront de mantel beginne oet te vaige. Dao haolle dai bandiet opins eine kattepuul oet, en „klets“ schoot der mich rech veur mien schter, ich duuzelde nao onger toe, oet het scheetgaat en... wairde wakker.

Verke. Verschrikkelik, boeh! om hoondervel van te kriege, maar ongertussche, die ingezonde schtökke-schrieviers hadde waal moge lieje det ze os tweej op die meneer hadde kinne opruume, waat zolle die gelache hobbé want die heere zeen bepaold bang veur os, angers hadde die zich neet zoo meug gemaak.

Uul. En waat is det schoon gelökt oos schwetskammezaol het leeg oet te blaize?

Verke. Es die nog ins zoo get moste schrievree deeje zie het neet, schoonder reclaam is ter nog nooit veur os gemaak gewaore.

Uul. Aoh, hobbste det auch in de gater. Ich mos veural lache om dai eine erme kraag, wetste waarom?

Verke. Nai, woorom Ulke.

Uul. Det dai schlummen heer eine UUL en ein VERKE veur twee gebreurs aanzoog, det klop toch wie ein tang op Greet.

Verke. Jäh, die waas good, veer moste dai gladjanus aandeelhaajer in oos zaak maake. Dan zoogste ein schoon triple alliance. Ein VERKE eine UUL en eine AIZEL, köstelik!

Hahaha.

Uul. Noe gaon ich, noe hobbste genog gezag, zekg tot later.

Verke. Saluu „Broor“ haai dich heur. Zekg dink ins bie gelaigenheid nao euver dit nuuj verbondj.

Verzekerde geluf wairdigheid.

Peter Leeggair kump in de schtad eine bekinde taige. Peter dreug eine rouwbandj om de erm.

„Wie Peter, bus doe in de rouw, veur waim?“

„Mien Oome Grades is geschtorve.“

„Zoo zoo, is dai dood, wat hait hem gemaakkeerd?“

„Hai had zeveteen groote borrels ge-

dronke, en toen is der in de schneever geschtikt.“

„Waat, zeveteen borrels, doe bus gek, en es det waor is, moste det neet vertelle, zekg lever det der mer nege gedronke hait, angers geluf tich geine miens.“

Peter geit verder en waird efkes der nao door eine tweede bekinde aangesprake.

„Wie Peter, veur waim buste in de rouw?“

„Veur mien Oome Grades.“

„Dien Oome Grades, is dai dood, wat hait dem gemaakkeerd?“

„Hai hait zeveteen groote borrels gedronke, zait Peter, maar bie de negende borrel is der in de schneever geschtik.“

Bang veur de Censure.

Uul: Zekg Verke, mich tank det veer veul te weinig euver den oorlog kletst in oos Schwetskammezaol van dit jaor. Ich had verdölje gooi zin om hieeuver ins eine duchtige boum op te zitte, wat oorlogsrecht en wat neet oorlogsrecht is, want volges bewaire van innige luuj hiej in de schtad, zeent veer Gebroeders (?) in alles nog al zekgvrie en dinke veer Gebroeders (?) det veer maar alles mooge schriewe waat veer wille.

Verke: Zekg Uul, zoogste soms gair det oos Schwetskammezaol auch veur acht daag in Pruuses neet meer zol mooge gelaize waire, pront wie ein zeker blaad hiej oet de schtad?

Uul: En zols doe dan soms dinke det nog ein anger zeker blaad waal in Pruuses zol mooge komme? Ja, daag Jan.

Verke: Dai angere Remunjse vreglap wilste zekge. Jong, jong, es ooze naaber Miechel de redacteurs van det blaad te graaze kos kriege, dan goof ter ze op schtaonde voot zooveel boone, gein van die oet Holland in de vorm van soep ingevoerde, te schlikke, det ze veur altied heur buuk vol hadde.

Uul: Ein schoon remedie om die vregte blaajer op te ruume, eers die, dan veer, sakkerloot waat zolle dan ein paar heere in heur vuuskies lache es ze os ins mit zoon „Réprésaillemittel“ dewereld oet koste helpe.

Alweer aan de waschkuup.

Uul. Motverdosche, leefste Verke

Waat treks doe ein zoer gezicht.

Verke. Mer waas doe det gauw kons merke 'g Hub de pes in gluif et mich.

Uul. Wie woouever beste collega

Schteis doe zoa te knieste man

Omdet 'g dit jaor mit mien ega

Mig neet ins good verkleje kan.

Uul. Kom jong dao neet euver zeure

Later kumpt 'ne baitre tied.

Verke. Jao wäat hulp el drevre treure

g' Gluif det 'g mig mer ein tot niet.

Uul. Juustement 'g wol dich pront vraoge

Geiste mit jong, ig trakteer.

Verke. Jao laot os et mer ins waoge

Kelner, twee half lieters beer.

Uul. Jong waat brinkt de oorlogsmoppel

Alles toch in rep en reur.

Verke. Jao des eine groote klommel

Woo deent al det maorde veur?

Uul. Och des allemaol veur de cente

Den eine gunt den angere nieks.

Verke. Juus, en al die concurrente

Gaive taigenein zich „wicks“.

Uul. Jong waat motte veer noe berappe

Alles is toch aive duur.

Verke. Leefste Ulke al die grappe

Danke veer aan oze „Buut“.

Uul. Airple, greuntes, vleis en eier

Geit de paol langs mit de knoep.

Verke. Ja 't is schoon, noe kriegt dat vrijer

Zelfs gekaokkoert ertesoep.

Uul. Eindlik is ter klaor gekomme

Oze lang bezonge tram.

HET SCHWETSKAMMMEAOL

Oprechte Remunjse Schmookers-Vastelaovesgezet

Verschient eeder jaor op Vastelaoves-Zondaag.

OPLAAG ZOO VEUL ES VEER WILLE.

Abonnés kinne veer neet drop naohaaje, det gif os te veul kopbraikerie.

Verantwaordelikke redacteurs: Nachsuule en Schtraotverkes.

Kantoor: RATTETOREN N° 13, zevende verdeeping.

DRAODLOOS TELEFOONNUMMER 1111.

ADVERTENTIES en ANNONZE koste vief cent per regel.

Groote letters enz. waire mit kubieke kilometer beraikend.

Tweede Blaad.

Oet den Dragondertied.

Ja jong, me kan get bakke belaive es me soldaat is, zag Janes Kroefs, en dronk in eine schloek ziene borrel oet, vaigde mit de ruk van zien handj ziene groote schnor aaf, schmekde ins mit de tong, en beschtede zich eine nuuje.

Veer schtonge toevallig mit veer aaigende van hetzelfde escedron bie ein en wie geweunlik, wairde natuurlik al gauw de neudige soldaotebakke opgehaold.

Ich hub ins ein bak belaifd zag Piet van de Berg, de jachopzichter van meneer Mergelsberg, die mot ich uch ins vertelle. Geer wet allemaal nog wie ich mit Treese van Muijels vriejde, wat in der tied op de Kirkwaig bie den heer van de rechbank, wach ins wie hoot ter oug weer, deh ich kan hem hongerd maol numme, en noe kan ich neet op ziene naam komme, effeng det duit nieks aan de zaak aaf, hai waas affeakaoft of zoo get,

Noe dan op eine goojoen avond wie meneer en mevrouw nao het concair waare had ich mit Treese aafgeschprake, det ich taige ein oer of ach bie hem in de keuke zol komme. Het zol veur ein degelik kostelik schtokske en een lekker fleschke wien zorge. Zoo gezag zoo gedaon. Om half ach gong ich de kezerne oet, en schtapde, schtols wie eine pauw, want geer mot weete ich droog toen pront den tweede daag de schtreen es briggerdeer, de Kirkwaig op.

Het waas wintjerdaag de maon scheen helder en het vroor det het kraakde, ich zat mig wie ich boete de schtad kwaam de kraag van miene mantiel taige de oore op, want de windj schneeij dich wie metser zoo scherp, door het gezich. Ich mos zoo get ein kerteke loupe, en belust op het belaofde lekker soupeeke en et fleschke wien, doerde et mig waal ein oer eer ich veur aan het hek van den haof dai veur et hoes loog belde. Rink, tink tink, ich bel, Treese deej de breer aop, en vief menuute later, zoot oze Piet lekker te schmille aan een euvergebleeve hazebetske mit érpelkes en appeleumeuske, get woo eine soldaat neet duks krank van is.

Wie det geschmul aafgeloupe waas, haolde Treese mich nog ein fleschke wien en ein fijn sigaar mit eine rink om, of die oet meneer zien kieske waas, weet ich neet, en det kos Piet ong minder bomme, en begos ich mit Treese en de tweede maag Angenees die oug bie os in de keuke waas, gezellig te kletse, en zoodoonde vergoote veer alle drie oer en tied, toet opins mit eine rök aan de bel wairde getrokke, det veer os alle drie verschrokke, en Treese gauw op de keukelok keek, en oetreet: „Jummig maasante, al bie teen oere, det is meneer en mevrouw. Gauw Piet Het waschhok in, det ze dich neet zeen, want mevrouw kump altied regelrech nao de keuke om de beavile te gaive veur 's angerdaags.

Morloot, gooje raod waas duur, ich mos om teen oere binne zeen, want ich had toevallig vergaite om permissie te vraoge.

Angenees leep nao de bel, Treese ruimde gauw de boel op, en Piet wairde zonger vorm van proces in het schtikkeduuster waschhok geduujd, achteroetgaonde schtruukelde ich achtereuvver en kwaam kladderdaats in ein kuip mit naat terech, wat later bleek blauwselwater te zeen. Eine deepe zuch ontschnapde mich, wie ich mit mien achterwerk in det ieskaat voch terech kwaam, en het schoonste waas, det, wat icg oug in het werk schtelde, ich kos mit de beste wil van de waireld neet opkomme en mos geduldig in det ieskaat illement blieve zitte.

Of mig det die twee flessche wien hadde gelap, ich gluif et zeker, want ich mot bekinne det et mich aardig veur de ouge dréjde. Daobie schtong ich nog doodsangst oet, want ich heurde mevrouw duudelik in de keuke heur orders gaive, en ich waas maar bang det ze oug nog bie toeval de waschkeuke zol inkomme.

Effeng nao teen menuute, die mig ein ewigheid doerde, tromde mevrouw op, en Treese en Angenees koste daonao mig, erme Piet, oet mien naatte neteligge positie verlosse.

Maar gooje raod was duur, ich kos mit mien naat plunjie neet nao de kezerne trök, en onger gelach en gegiebel van de twee maig beschloot Angenees mig ein ongerboks en eine aafgelagde pantalon van meneer te haole. Zoo gezag zoo gedaon. Piet gong veur de tweede keer het hok in, en hem wairde door de reet van de deur ein ongerboks en ein anger boks van meneer, die mig netuurlik allebei ein kér te wiet waare aangereik. Maar de sabelkoppel zorgde der waal veur, det die ophoole, en zoo wairde Piet schtiekem door den haof de breer oet geprakeeerd, en ich in draf nao de kezerne, woo ich presies veertig menuute te laat aankwaam, op de bon wairde gezat, en toet euvermaot van ramp 's angerdaags van de ritmeester om veertig menuute nao het aovend-appél te zeen binnengekomme oug nog ach daag arrest kreeg, en nog zoo gooje koup draaf kwaam om det ich nog nooit straf had gehad.

Drie daag der nao mos ich weer bie de ritmeester komme en wairde mig mien riejboks en mien ongerboks, die mevrouw in het waschhok had gevonne, en eine schpaor van miene schoon, dai meneer's angerdaags op et paidje naive ein bloomeperkske in den haof had gevonne, en waat netjes in een pekske waas ingepak, terukgegave.

Ich kreeg daobie ein replement van de ritmeester dai toevallig eine gooje vrundi van den heer van Treese waas, en hai zag es ich weer ins ging vrieje, in het vervolg mien oetrosting neet in de schtiek mos laote en alles mit nao de kezerne mos bringe.

Wie alles later oetkwaam, wie en waat gebeurd waas hadde meneer en mevrouw zelf plezier gehad in het geval, en wie det Treese en Angenees alles opgebiech hadde hertelik gelache, en mit de ritmeester, dai toevallig op vesite waas, aafgeschprake, om mig mien achtergelaote bewiesschtökke zoo es den heer avekaot et neumde zol terukgave, aivel de ritmeester had de avekaot motte belaove mig neet verder meer te schtraove, want meinde de avekaot, noe jao avekaote zeen altied op de handj van de schöldige det ich al genoeg gestraof waara.

Ein jaor later waas ich wagmeister en wie ich mit paspaort gong kreeg ich door proteetie van den avekaot en oze ritmeester de betrekking es gardechans bie meneer Mergelsberg, miene taigewaordige heer, en het jaor drop trouwde ich mit Treese, wat noe mien vrouw is.

Jeh, jeh, zag Janes Kroefs, noe zuuste och wie det eine soldaoi soms aan de kos kan komme, laot ter os nog mer eine krieger, want drie maol is scheepsprech.

Eine Heldj.

Het waas in de maondj November van het bleudig oorlogsjaor 1914, toen de schrikkelijke worsteling aan den Yser plaats had tössche de Duitsche en Fransche, Ingelsche, en Belge legers, det acht Belge piotte, die op eine veuroet geschaove post, onger commando van eine sergeant zich in ein loupgraaf hadde ingegrave om de vieand dai aan den euverkant van het water loog, in de gater te haaie, zoodet der neet onverheids euver den Yser kos trekke. Het waas kaat wair en oos piötjes die ein paar flesschke cognac op de kop hadde getikt deeje zich duchtig te gooi door middel van dai cognac werm te haaie en wairde zoo langzaam aan door het gebroek van det vuurwater ein bietje opgewone.

Aan den euverkant van het water schtong eine Pruusese döbbelpost om natuurlik die Belge in de gater te haaie.

Nondedjouw, reep op ins Schefke Denijs eine van de Belge piotte oet, „Awel zulle, wil ikkik ene keer dieze twee Dutsers kapot gaon maoke, begot.“

„Hoe zoude gij dat aanlegge Schefke,“ vraogde de sergeant.

„Awel sergeant ikkik gaon et à une keer laote zien,“ zach Schefke, gooide in een twee drie roeps zien kleijer en alles oet en zjwom stiekem wie ein rat den Yser euver. Wie der aan den euverkant kwaam, schloop der veurzichtig wie ein schläng nao de Pruusese post toe, dai hem neet scheen op te merke. Wie der doon genog bie heur waas zoog Schefke det den eine werechtig zoot te maffe en den angere op zie kniej een aangezichtskaart aan zie maidje zoot te schrieve, de Pruuse hadde heur gewaire achteloos op de grondj gelag.

„Paa!“ dao schtampde Schefke de kaartschriever achter in ziene nek det ter mit de naas in de modder rolde, greep zich het gewair van eine Pruus en schreefde: „Allo, hände auf zulle of ikkik schiet à kapot, verdoeme.“

De Pruuse door de schrik aangegreepe keeke gans verpapzakt nao de naakse kairel en zich euverrompeld zeende goove zie zich verschrik euver.

„Allé, marsch,“ commandeerde Schefke en dreef de twee erm kairels, die riejerde van angt veur zich oet op het water aan, deej ze in een bootje schtappe waat aan de kantj loog en gelasde de Pruuse om het bootje euver te roeie en kwaam zoo aan den euverkant bie zien kammeraote aan, woodet der mit ein donderend hoerah wairde ontvange en toet belooning van de Sergeant het lèste dröppelke oet de cognacflesch kreeg. 's Angerendaags mos Schefke bie de generaal komme, dai door zien schtaaffoffeere omringd, Schefke ontving mit de weurd: „Eh bien, Denijs, hoe hedde gij dat zoo magniefiek klaot gespeld, éh?“

„Pardon général,“ zach Schefke, dai zich nog schoeverde van katterigheid. „Ikkik was zat général maar ikkik, zal het nievers niet weer doen, zulle.“

De kwaol van tante Bet.

(Ingezonde boete verantwoording van de Redactie).

De copie van dit schtuk waird neet teruk gegave.

Tante Bet geit noe verbeeje
't Kammezaol veur groot en klein
Tante Bet allein moog leuge
Zie schpiej gal, vuur en fenijn.

Zie moog de grenze neet passeere
Wie me zait — is anti Duitsch??
Tante Bet mot mich nieks leere
Aoh, zie is zoo veur de Pr.....

Tante Bet zie hait verlaore
Zeer veul laizers van heur blaad
Tante Bet krats zich de haore
Veur eige schöld weurd ze gemaand.

Tante Bet zie wurd zoo mager,
Ich gluif ze hait schtuupkes pien in 't lief.
Tante Bet nog maar tweej blaaijer.
Is 't lot van heur neutraal gekief.

Tante Bet is aan 't verkience
Waim is toch daovan de schuld?
Tante Bet, die schlechte miense
Ig lag mich nog eine bult.

Tante Bet geer most uch schame
Veur leugeneer zeet geer bekint
Tante Bet geit nao de haaije
'n Inkele nog dai uch bemint.

X 2.

Hai kinde zich neet meer.

Het waas in het begin det de waireld veree geschteurd waas, det eine vraimde heer hie lat in den aovend aankwaam en geinen trein meer had om verder te reize nao zien plaats van beschutting en dus genoodzaakt was hie te blieve euvernachte. Door het veul aantal vluchtelinge, die euveral waare ongergebracht, de luij mit geld in de hotels en logementen, de luij, die minder

good bedeild waare, bie mithjende borgers, en nog minder bedeild in de verschillende inrichtinge enz., in een woord, daa de minste schlaopplarts bezat waar, waas et een lastig dink veur ooze gooie vraimdeling om nog ongerdaak te vinje. Eindelik, nao lang zeuke, kwaam der in een zeker hotel aan, woo der nog prout ein plaitske kos vinje, maar dan most'er het bed mit eine angere logee deile.

Wie me hem det verteld en auch der bie zach, det ziene schlaopkammeraod eine neger zol zoen, trok ter dao eers neet hel aan, maar van de nood ein deugd makende, zol der mer op et veurschtel van den hoteljee ingaan.

Ooze klant, nogal löstig van aard, invierteerde de hoteljee op ein fijn flesch en waas onger het drinke van ein glaiske wien het leid al gauw vergaite. Op de eerste flesch volgde ein tweede, toen ein derde en ooze gooie heer en oug de hoteljee raakte allebei lekker baove heur koffiewater.

De hoteljee schtrompelde al gauw nao bed en ooze klantj veel op eine schtool in schlaop.

Maar kwaoj geiste wake altied.

De jongste kelner, eine schuunsмареерder van alle merte thoes, had gauw ein grap bedach. Onger het gegiegel van den angere kelner en de maig — de baanj waas toch veilig daa de baas al schnorkde wie eine os — haolde hai ein doos mit schoonwijs en eine borstel en schmeerde daa de schlaopende vraimdeling het gans gezich mit in. Wie det gedaon waas, wairde sinjeur wakker gemaakt, door de kelner nao baove getransportere en naie de schlaopende in bed gelag.

's Morges vreug — de vraimdeling mos mit den eersten trein vertrekke, wairde hai door de jongste kelner op de leste menuut gewekt. Hai gauw op en wie der zoog, det et hoog tied veur den trein waas, leep der mit ein breudje op de voes nao de schtatie en schtapde zoo gauw meugelik onger bulde rend gelach van het publiek en schtatie personeel in den trein. Wie der de coupeur aopedeej, schpeegelde hai zich toeval lig in de roet van het porteerrainke en reep toen op ins gans verschrik oet: „Deh, noe hubbe ze de neger wakker gemaakt en mig kwaot likege.“

Drin geloupe.

De boschwachter „Schaphaan,“ ging heel duks mit den trein van Heuvelsberge woo der woondde nao Boschheim om te jage en noom dan altied twee grote reusechtige jachthonj mit in de coupé woo door de kondukteurs nooit get euer gezacht wairde, omdat zie de boschwachter allemaal good kind.

Op eine gooien daag schtong de boschwachter weer mit zien twee honj op het perron van de schtasie in Heuvelsberg. Pront kump de trein binne. De konduiteur gong direct wie de trein schtolschtong nao de boschwachter toe en zach: „Naimt mich neet kwaolik meneer Schnaphaan, maar geer moogt eur honj neet meer mit in de coupée naime, die motte in de bagagewagen in de hondskooi gelajaue waire, ich hub eine nuuje treinchef en dai wilt gein honj in de coupées hubbe.“

„Det velt mich gaar neet in“ zach de boschwachter.

„Ja, toch,“ zach de conducteur, „de baas wilt et neet hubbe.“

„Och waat de honj komme neet in de bagagewagen,“ roopde de boschwachter hel op, zoodet de hoofdconducteur dai juus aankwaam het auch mos heure,

„Waat,“ zach de hoofdconducteur, „die honj motte in de bagagewagen meneer, det is veurschrift en dao haaie veer de hanj aan.“

„Geen kont mich dao neet toe dwinge,“ antwaorde de boschwachter.

„Waat, neet dwinge!“ bulde de kwaodgewaore beampte. „Ich zékg uch nog ins, die honj motte in de bagagewagen.“

„En ich zékg van neet,“ zach weer de boschwachter.

Om de twee moelvechtende had zich al

ein heel trupke nujscheerige reizigers hair gezameld, die lachend de ruzing aanheurde.

De giftig gewaore treinchef wol pront weer een iezegrimmig antwaord gaive toen de conducteur dai de boschwachter heel good kinde en de moelvchterie wol zeen te susse aan de boschwachter vraogde: „Mer meneer Schnaphaan, woove wile geer eur honj dan neet in de bagagewage laote laaje?“

„Maar veur den duvel,“ zach noe de boschwachter, terwiel het nujscheerig publiek het oetbulerde van het lache. „Omdet ich gaar neet mit den trein mit gaon.“

DICKE BERTHA.

Dicke Bertha heet ick.
Menig hart verreet ick,
Op mensch en bouwen scheet ick,
Haat en wanhoop smiet ick,
Kerk en huis verneel ick,
Leed en rampen smiet ick,
Oorlogsrecht verriet ick,
Volkenrecht verbraak ick,
Dreuve dagen maak ick,
Bloodige dinger doon ick,
Good met ondank loon ick,
En voor der Michel vlam ick,
Bij vreug en donker pang ick,
Veel fort en mensch smoerde ick,
Vrouwen en kinderen moorde ick,
Naar Parijs toe meende ick,
En Londen reeds beweende ick,
Doch al in België stond ick,
Namur en Hoei nog vond ick,
Ook Givet dat sogh ick,
Maar daarna klatsen kreeg ick,
Dreuve bluffer ben ick,
M'n ondergang die ken ick,
M'n vroegen dood beween ick,
En d' Oorlogsdavel deen ick.

De Notaris Mephannes.

Zal publiek verkoupe op Assele Goondaag 17 Feb. 's morges om veer oere op et terrein aan de peddepool. Ein grote saortering euver compleet geraakte elektrische Pianoos en Orgels, veerten hongerd verschillende saorte Mommegezichter en Maskes. Neegehongerd Daomenees, Clownekses, een reuzecolecties Toete, Ratels, Tamboerinkes en Feepkes, zevenhongerd wagon laajinge Confetties en Serpentines.

Hiedoor maak ig bekind, det ig mien café hub laote verhoeze van de Meulewaig no. 5 nao het Maasschtretje no. 4 en det ig de zaak op dezelfde voet onger de naam café "DE MAASSTROOM" doorzit.

Haopende door nette bedeening en lekker Heldens beerke de gunst van eederein te moge verwerve,

Belaefd aanbevailend
E. Guenne-Janssen
Maasschtretsche.

23 1/2 Kilometer Tramrails, twee nuuj bugerwages en personewages, een groote partie goedere wagens, een ganze nuuj zinke remies, een zoo good es nuuj inrichting tot verwekking van electrische drief en leeg kracht en wat verder onger den hamel zall waire gebracht.

Allerlei.

Slech gemutst.

Deensmaidje. Noe Karelje, hubste papa al verteld des te twee breurkes gekreege hubs?

Karelje. Jao Anna.

Deensmaidje. En wat zach ter?

Karelje. Nieks, hai goof mich ein oorvieg.

Ruiver taige Reiziger. Hiej, haaj ins ekkes miene revolver vas, det ich tich baiert der tesse viseteere kan.

Oet de kezerne.

Sergeant. Eh, milicien Janssen, wat ben jij van je beroep.

Janssen. Tramconducteur Sergeant.

Sergeant. Zoo, maar denk er om kerel, bij ons wordt niet geboemeld.

Nuuje tak van sport.

Waat vink toch dai rieke graaf van Luijenburg taigewaardig aan.

Dai reist mer op en aaf mit het Schpaor en trekt van tied toet tied, oet tiedverdriet aan de noodrem.

Mevrouw diej in de keuke kommende tweve vechtende saldaote aantruf.

Wie, wat is det hiej?

Einen soldaat. De strijd om het bestaan mevrouw.

Schtraotverke. Zekg Uul waat zeen schandbladjes en pamfletten?

Nachsuum. Het Schwetskammezaol, de Roermondaar en Limburgsch Belang.

Schtraotverke. En waim zeen de grôtste vreglep en leugeneers?

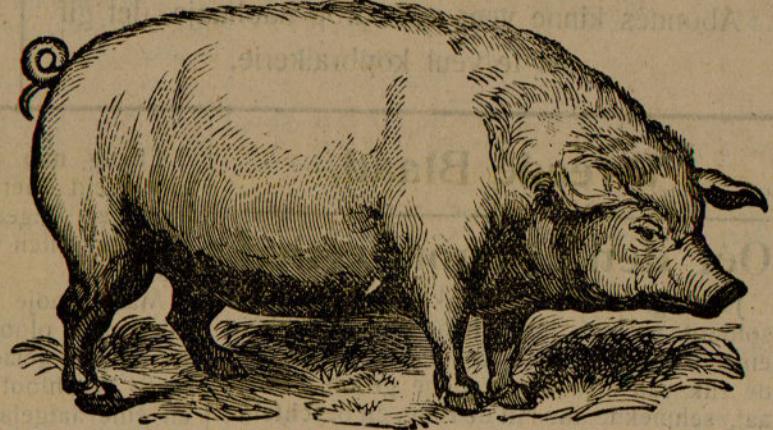
Nachsuum. Det zekg ich dich neet.

De Redactie van „Het Schwetskammezaol“ bringt bie deze heuren DANK aan Heeren adverteerders en aan eederein, die oos blaad op anger meneere schteunden.

Toet ooze schpiet moste veer een heel partie advertenties, betrekking hubbende op de Vaste-lavesfeesten, om de bekinde raije laote vervalle.

Os verder in de gunst van het geachte publiek aanbevailend,

Namens de Redactie,

HET

Me mot de miense neet te zeer verwinne.

Frens. Zekg, hub geer het al geheurd meister?

Sjang. Waa jong, meins doe doks van die huunj die de schtad zich wilt aanschaffe?

Juus meister, des te gemekkelikker veur os waort, dan hoove veer os neet meer in de henj te schipje, de huunj kinne os dan drin p....

Te huur

veur dadelik te betrekke:

Ein ruum baovekerter,

bie gezellige ongerbuure, die eemes mit eine waschklöppel ein pak rammel presenteere es me op het binneplaitske de matte geit oetkloppe.

Breeve waire ingewacht onger het motto: Truij van den Diekke, bureau van dees gezet.

REBUS S L 8 E R I J

Ein lekker glaiske versch of alt,
Waat helder in het glaiske kraft,
't Is pront egaal of vers of aat,
Det tap ich uch oet 't patersvaat.
Dus miense groot en klein,
Komt geer dees daag door 't Munsterplein,
Loupt dan bie mich de deur neet mis,
Komt auch ins aan bie

Gijsen Chris.

Het beste
en
goedkoopste
adres voor
Dames- en
Kinderhoeden

A. DE MAN
NEERSTR. 65

Het beste
en
goedkoopste
adres voor
Dames- en
Kinderhoeden

Vereeniging „De Schmookers“, Roermond.

Wegens de heerschende omstandigheden zijn onze feesten tot nader te bepalen datums
UITGESTELD.

Dankbetuiging.

De Schmookers danke langs deze waag een zekeren Heer, veur het oetbringe van de **valsche aan-klacht** omtrintj het haaie van repetities nao twelf oere 's nachts. Zie hubbe zich vast veurgenaome om in het vervolg niets angers es "Wiegenliedjes" in te schtudeere, misschien velt de klaager dan vaart in schlaop en heurt hai niets meer van de **Schandaale**, zoo es dain heer det beleefde te numme.

Opgelet estebleef !!

De redactie van dit blaad hait zich veurgenaome taige het volgend jaor ein onschuldig klein

"KIENJERSCHWETSKAMMEZOLKE" te doon verschiene, allein omdat eine zekere heer X. zich bang maakt det de blaage bedorce waire door de schlechte lectuur van dit blaad. Lacht neet laizers !!!

DE REDACTIE.

Waim "HELDENS" beerke drinkt,
Dai mot mit recht bekinne,
Det het gein koppien bringt,
En heel zaag löpt nao binne.

Het is een drenkske fijn,
Nog lekkerder es wien,
En is veur eederein,
De beste medecien.

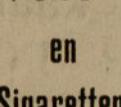
Het beerke is gezondj
Het kraft zich in et glaas,
Het schtreetl uch kail en mondj
Het kriebelt in de naas.

Het "HELDENS" vers en aat,
Löst werkman zoo waal heer
En 't is en bliet, 't zij vreug of laat
Het leefst gedronke beer.

Café Eduard Kornips

Neerschraot — — Remunj
Inviteerd mit de vastelaovesdaag
[kinnesse en vrunj

Om hem mit ein bezoek
[te vereere
Om zich aan zie beerke
[ins fijn te tracteere
Aanbevailend
Eduard Kornips.

Beste adres voor
Tabak, en
Sigaren Sigaretten

M. Aarts-Vestijns, Paredisstr. 3,
ROERMOND.

Ruime sorteering Aanzichtkaarten.

Wils te neet op klompe loupe,
Mos te aan de pomp, in de
Neerschraot koupe
Dao kriegs te Scheunkes,
chic en fein,
Veur dames, heere, groot en klein.
Zeer groote keuze, allerbeste waar,
Vindt geer allein in
De Roermontsche Schoenbazaar.

Gebrs. Goudsmits,
Neerstraat 45.

Tabak, Sigaren en Sigaretten.
Handel in ruwe Tabak

J. JAGERS-FAAS
Neerstraat 72, - Roermond
houdt zich aanbevolen.

Hotel Rathskeller,
Hamstraat 12.

Gedurende de Carnavalsdagen
dagelijks te bekomen

Versche en Ingelegde Mosselen.
Ingelegde Haring.

Broodjes met Kaas en Ham en Puik Dranken.
Aanbevailend
H. Quicken.

MAISON 1e ORDRE Fr. Müllenbruch,

Hofleverancier. COIFFEUR.
ROERMOND. — Teleph. 93. — SCHOENMAKERSSTRAAT 18.

In 1910 bekroond met Diploma en Kruis van Professeur de l'Académie, École Française de Coiffures de Paris.

In 1910 Jurylid te Bruxelles (Concours International).

In 1812 bekroond met Diploma en Palmes de l'Académie des Coiffeurs de France en den titel van Professeur de l'École.

ATELIER VAN KUNSTHAARWERK.
Engelsche, Fransche en Duitsche Parfumerien, Zeepen
Specialiteit in fijne Lederwaren, Damestasjes, Portemonnaies, Portefeuilles, enz.
Fijne Luxe Kammen, Spelden, Attaches.
— ALLES LAATSTE NOUVEAUTÉ. —

HET BESCHTUUR VAN DE REMUNJSCHE EIERMIEN reupt
twintig vriewilligers

op veur ein op te richte liefwach ter bescherming van heur persoonlkhede en eigendomme, bie het oetbraike van eine eventueele eieroerlog. Keuring van gezondheidstoescrandj nao de be-neuming verplichtend. Vast salaris en gedoerende den oorlog vrie eier en aiae kloore, zooveul es ze löste.

Ein vereening hie in de Schtad zeukt zoo gauw meugelik eine nuuje president.

Good op de heughte mit organiseren van PLEZERREISKES en het naozen van de RAIKENING en VERANTJWAARDING, schtrekt toet aanbevailing. Zie, die verschandj höbbe van kanarieveugelkes-melkerie en het verschil weete tössche ein societeit en een vereening geneete de veurkeur.

Breeve waire ingewacht aan het bureau van dit blaad.

Brood-, Koek- en Bankethakkerij,

Jos. Sijben-Kleukers,

KAPELLERAAN No. 147.

SPECIALITEIT IN:

Fijne Tafelbeschuit,
puike lekkere Knapkoek,
gebakken met echte natuurboter.

— HANDEL —

IN

KOLONIALE WAREN. —

Fried Ramaekers
Hamschtraot, Remunj.

Rindj- en
Verkesschlechterie.

Alle oere van den daag
PUIKE VLEISCHWAARE verkriegbaar.

Schoenmagazijn
van

JEAN FRANSSEN,

levert alle soorten
Dames- Heeren- en
Kinderschoenwerk
op maat en gemaakt.

— Soliede bediening.—
Reparatiën worden spoedig, net en accuraat uitgevoerd.

— Speciaal eigen fabrikaat.—

Billijke Prijzen.

Al mijn werk munt uit door nette modellen en gemakkelijken pasvorm.

Brugstraat 15, Roermond.

Jean van Duijnen-Hogervorst

Neerstraat — Roermond —

Beslist het voordeeligste adres in Koper-, Zink- en Blikwerken

Putten en Pompen (systeem van Duijnen) eigen uitvinding,
geven tot 30.000 liter water per uur.

Buitengewone sterke en gemakkelijke
Stalwaterpompen.

Alles met 5 jaar garantie. — Alles met 5 jaar garantie.

Steeds voorradig Bierpompen met toebehoor.

Speciaal adres voor CARBIT-APPARATEN (volgens mijn systeem) gevaarlos en voordeelig in gebruik.

Verscheidene tevredenheidsattesten liggen ter inzage.

Veur ASSELEGOONS-
DAAG eemes

gevraogd

om heering te schelle.
Schoesters mit schmee-
rigge, ongewasse henj,
geneete de veurkeur.

Zich persoonlik te melje tussche 12
en 11, in et bitterurke op et bergske.

Dao buujt zich aan
eine verschrikkelike, duchtige

BARITONZINGER
ter oploesting van gezellige avond-
veur Militaire en Börgervereeniginge.

Beloonginge in geldj waire neet ge-
accepteerd. Hai is mit eine lauwerkrans
meer es vereerd.

Breeve waire ingewacht, bureau van
dit blaad.

Remunjse Papierhanjel

— Opgerich 1902. —

Brökschtraot 8-8^A TEL. INT. 160. Remunj.

Perkamentpapier in 4 saorte:

PAKPAPIER van het goedkoupte toet het duurste, in velle en rôle.
Gries papier aan ongekinde leege pries.

Auch höbbe veer eine hanjel in Täoj: grieze, rooje, schter-
perkament, Manilla, Goudronné en Beschutzeekes, bedrök en on-
bedrök, aan scherp concurreerde pries.

Papiere SCHONKE-ZEKSSES, det de schönkskes neet bederve,
wie geer weit.

Monsters en priesopgaaf waire uch dadelik toes bezorgd en
koste uch nieks.

Aanbevailed
REMUNJSE PAPIERHANJEL.

De PRUUSESCHE GOVERNEUR
in BELSCH vraagt

veertig

schterke kairels

om de geschneuvelde
soldaote van vrundj en
vieand, die schtaonde
schterve, omver te houwe.
Betaling in bons,
inwisselbaar nao den
oorlog es alles op is.

Dai 'n lekker glaiske vers of aat,
Gair drinkt, direkt van 't patersvaat,
Dai kumpt bie mich ins aangeloupe
Want det kan ich uch puik verkoupe
Mien dröpkes, bitter of waal klaore
Is nooit gein' miens krank van gewaore
En altid truft me kompenie
Gezelligheid 't is leefhöberie.
Geer likg ei kairtje, drinkt ei veuske,
Of rust uch nao et werk ei peuske.
Drom in de gunst ich mich rékom-
mandeer,
Zoo waal van werkman, boer en heer.
Aanbevailed

Henri Mackendas
Café Restaurant, Godswerdersingel.

Staalwarenmagazijn Hamstraat n°. 38, Roermond.

Aanbeveld,

W. Hütten-Cartigny.

Kunnen geplaatst worden
Twee nette Kostgangers.

Adres: WILLEM II SINGEL 20.

= **Café „de Nieuwe Beurs“** =

Math. Maessen

Markt.

BIERBOTTELARIJ.

Puike lager- en bock-bieren.

Charles Stroucken,

Swalmerstraat 29. — ROERMOND. — Swalmerstraat 29.

= **KUNSTHANDEL.** =

- Atelier voor Decoratieve Kunst. -

- Hotel „Suisse“ -

CAFÉ RESTAURANT, - Telef. Interc. No. 187.

- Gezusters Schaffhausen, -
HAMSTRAAT 1 — ROERMOND.

— Elk uur van den dag koude en warme spijzen. —

En gros. Handel in Wijnen en Gedistilleerd. En détail.

BINNEN- EN BUITENLANDSCHE LIKEUREN.

Café Restaurant „Harmonie“

Hamschtraot

Piet Walenbergh.

Remunj

Groote en klein zale disponibel
veur comedies, concairs, vergaderinge enz.

Lekker vers, alt en
donker beer.

Eeder oer van den daag

werm en kaai schpieze.

Alles TIP TOP!

N.V. NEDERLANDSCHE SIGARENFABIEK
„DE OLIFANT“

OOSTERHOUT BIJ BREDA.

FILIAAL: ROERMOND, HAMSTRAAT 8.

— Vraagt monsters en prijscourant. —

Verweijen en Van Schoonhoven

BAKKERSTRAAT No. 2.

Pianomagazijn.

Stemmen := Repareeren := Verhuren.

CHARLES TRAUTMANN-SCHAEPKENS,

Schoenmakersstr. No. 1.

KUNSTHANDEL.

Spiegels, Schilderijen, Plaatwerken, Portretlijsten, Kruismédailles.
Inlijsten en bleeken van Gravures.

Agent van Emile Sohl, Maastricht. In Crayon en olieverf portretten,
in alle grootten.

Café Nationaal = Vergunning

Wed. PIET EINIG-UBBEN

taigeneuer de Kazerne, Hamschtraot.

Belaifd aanbevailed.

Oetschloetend puike dranke.